บันทึกข้อตกลง เรื่อง การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน กรณีการค้าเด็กและหญิง

24 มีนาคม 2546

1. คำนิยามของเด็กและหญิงที่พึงได้รับการช่วยเหลือ

- 1.1 เด็กหรือห[ื]ญงที่ถูกบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กร เป็นธุระจัดหา ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ช่อนเร้นซึ่งเด็กหรือหญิง โดย ใช้อุบายล่อลวง ขู่เข็ญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วย ประการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักรและการกระทำดังกล่าวทำให้ เด็กหรือหญิงนั้นตกอยู่ในสภาวะจำยอม กระทำการหรือยอมรับการกระทำใด ๆ อันมิชอบด้วย กฎหมาย เช่น การค้าบริการทางเพศ การข่มขู่บังคับจิตใจ การใช้แรงงานโดยทารุณ กดขี่ หรือ โดยเอาเปรียบในทางแรงงานและการอื่น การเอาเปรียบค่าจ้างแรงงาน บังคับขู่เข็ญให้เป็นขอ ทานหรือการกระทำอื่นใดที่ไร้คุณธรรม
- 1.2 มีพฤติการณ์ตามที่กำหนดไว้ใน 1.1 กระทำต่อเด็กหรือหญิงที่อายุไม่เกิน 18 ปี ทั้งหญิงและชาย ไม่ว่าเด็กหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือมีส่วนรู้เห็นต่อการกระทำในเบื้องต้น หรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กหรือหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

2. หลักการทั่วไป

- 2.1 บันทึกข้อตกลงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนในการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง รวมทั้งมุ่งลด อุปสรรคที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ
- 2.2 การดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ จะคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของ เด็กและหญิงที่ถูกค้าเป็นหลัก เพื่อให้ความช่วยเหลือคุ้มครองทางกฎหมาย รวมถึงคุ้มครองสิทธิ์ ประโยชน์ที่พึงได้โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนของเด็กและหญิง
- 2.3 หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่ร่วมลงนามเห็นควรให้มีคณะ อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) เพื่อ กำหนดแนวทางปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ (คู่มือการปฏิบัติงาน) และให้มีบทบาทหน้าที่หลักในการประสานงาน และติดตามประเมินผลการปฏิบัติ รวมทั้งดำเนิน การในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนในกรณีปัญหาการค้า เด็กและหญิง

3. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับองค์กรเอกชน

- 3.1 การค้นพบเด็กหรือหญิงที่ถูกค้าและสืบค้นข้อเท็จจริง รวมทั้งการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมาย
- 3.1.1 ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับผิดชอบในการชี้ขาดว่าเด็กหรือ หญิง (ไม่ว่าจะเป็นคนต่างด้าวหรือไม่) เป็นผู้เสียหายในคดีหรือไม่ โดยรับฟังข้อเท็จจริง พยาน หลักฐานความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ดูแลเด็กหรือหญิงนั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน

หากความเห็นของพนักงานสอบสวน แตกต่างจากความเห็นของหน่วย งานที่เกี่ยวข้อง ให้หัวหน้าสถานีตำรวจในเขตรับผิดชอบนั้น ๆ เป็นผู้ชี้ขาด รวมทั้งทำบันทึกเหตุ ผลและความเห็นแจ้งไปยังหน่วยงานดังกล่าวในกรณีความเห็นแย้ง

3.1.2 กรณีที่เด็กหรือหญิงเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีคำเด็กและหญิง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะช่วยเหลือและร่วมมือกับหน่วยงานที่ดูแลเด็กและหญิงนั้น เพื่อคุ้มครอง ในระหว่างการดำเนินการทางกฎหมาย รวมทั้งเพื่อส่งตัวเด็กและหญิงนั้นกลับคืนภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อย่โดยสวัสดิภาพ

- 3.1.3 ในการสืบสวนสอบสวนคดีค้าเด็กและหญิง หากหน่วยงานที่ดูแล เด็กและหญิงนั้นมีข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และความเห็นสำหรับการขยายผล การสืบสวน สอบสวน ให้ส่งมอบแก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งต้องจัดทำบันทึกการรับมอบข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และความเห็นนั้น ๆ จากหน่วยงานดังกล่าวไว้เพื่อดำเนินการต่อ หากจะไม่มีการ ดำเนินการใด ๆ อีก สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะชี้แจงเหตุผลต่อหน่วยงานดังกล่าว
- 3.1.4 หากมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกั้บคดีค้าเด็กและหญิง มากกว่าหนึ่ง หน่วยงานขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรเอกชน ไม่ว่าจะเป็นการรับแจ้งเหตุ หรือสืบค้นข้อเท็จจริงก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สามารถริเริ่มจัดประชุมปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติเฉพาะกรณีนั้น ๆ ในการสืบค้นข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน การค้มครองพยาน และการดำเนินกระบวนการยติธรรมร่วมกัน
 - 3.2 การคุ้มครองฟื้นฟูและให้ที่พักอาศัย
- 3.2.1 การกำหนดว่าจะส่งตัวเด็กและหญิงในกลุ่มเป้าหมายไปคุ้มครองดู แลบำบัดฟื้นฟูและพักอาศัย ณ สถานที่ใดในความรับผิดชอบของหน่วยงานใด ระยะเวลานาน เพียงไร ให้กระทำโดยการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาตามความเหมาะสมโดยเร่ง ด่วน

หน่วยงานที่รับแจ้งเรื่องซึ่งมีสถานที่และบุคลากรเหมาะสมในการคุ้ม ครองดูแล บำบัดฟื้นฟู และพักอาศัยตามวรรคหนึ่ง จะได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้รับผิดชอบเรื่อง นี้เป็นอันดับแรก ไม่ว่าเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรเอกชนก็ตาม

- 3.2.2 หากมีความจำเป็นหน่วยงานที่ดูแลคุ้มครองเด็กและหญิงนั้นอยู่จะ ขอส่งต่อความรับผิดชอบตามข้อ 3.2.1 ไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เหมาะสมและยอมรับโดยที่ หน่วยงานแรกจะยังคงเป็นผู้รับผิดชอบหลักโดยรวม หรือจะโอนความรับผิดชอบหลักโดยรวมต่อ ไปให้หน่วยงานที่สองก็ได้ แล้วแต่ประโยชน์ของผู้รับบริการ และการตกลงระหว่างหน่วยงาน
- 3.2.3 กรณีที่หน่วยงานรับผิดชอบหลักโดยรวมและหน่วยงานที่ดูแลคุ้ม ครองเด็กและหญิง มิใช่หน่วยงานเดียวกัน หน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องอาจริเริ่มจัดประชุมเพื่อ ประเมินสภาวะกลุ่มเป้าหมายกับครอบครัว และกำหนดแนวทางปฏิบัติงานเฉพาะกรณีนั้นร่วมกัน ได้เป็นระยะ ๆ ทั้งนี้ให้รวมถึงการประชุมเพื่อติดตามผล ติดตามสถานการณ์ ประเมินผล และแก้ ไขทบทวนแผนงานข้อตกลงหรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ ด้วย
- 3.2.4 ให้คณะทำงานร่วมแสวงหาและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนหน่วย งานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ
 - 3.3 การรับหรือส่งตัวเด็กและหญิงเข้ามาในหรือออกไปจากราชอาณาจักร
- 3.3.1 กรณีมีการช่วยเหลือเด็กหรือหญิงไทยที่มีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นพำนัก ในประเทศไทยให้สถานทูต สถานกงสุล ส่งบันทึกการสอบปากคำ (เฉพาะกรณีเป็นเหยื่อของ การค้ามนุษย์ข้ามชาติ) ให้กรมการกงสุล เพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนิน การรับตัวและให้ความช่วยเหลือเด็กหรือหญิงนั้นเมื่อเดินทางมาถึง

ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการประสานงานกับสำนักงานตำรวจแห่ง ชาติในการสอบปากคำ เพื่อช่วยเหลือและคุ้มครองหรือสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ การสืบสวนหรือสอบสวนแล้วแต่กรณีถ้าเป็นเด็กต้องดำเนินการตาม

กระบวนการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 หลังจากนั้นให้ร่วมปรึกษาหารือกับหน่วยงานตามวรรคสอง เช่น ประสานงานกันในการรับตัว การส่งตัวไปสถานสงเคราะห์ หรือสถานพักฟื้นเพื่อฟื้นฟูร่างกายและ จิตใจ การส่งตัวกลับภูมิลำเนา การให้ความคุ้มครองความปลอดภัย ตลอดจนการฝึกอาชีพ เพื่อ ให้สามารถกลับคืนสู่สังคมและป้องกันไม่ให้เด็กและหญิงไทยถูกล่อลวงให้เดินทางไปต่าง ประเทศอีก

3.3.2 กรณีที่ส่งตัวเด็กและหญิงกลับคืนภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ออกนอก ราชอาณาจักรไทย หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องจะติดต่อกับสถานทูต สถาน กงสุลของประเทศซึ่งเด็กและหญิงนั้นมีภูมิลำเนา เพื่อให้สถานทูต สถานกงสุลนั้น ๆ รับรองและ แจ้งให้หน่วยงานในประเทศของตนรับโอนความรับผิดชอบโดยรวมจากหน่วยงานในประเทศ ไทยในการคุ้มครองดูแลบำบัดฟื้นฟูและให้ที่พักอาศัยแก่เด็กและหญิงนั้น

ทั้งนี้โดยอาจขอหรือมอบหมายให้หน่วยงานใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน ภาครัฐบาลหรือเอกชนที่เห็นว่าเกี่ยวข้องหรือเหมาะสมให้ดำเนินการแทนตามวรรคหนึ่งก็ได้ 3.3.3 สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะประสานงานให้เด็กและหญิง ตามข้อ 3.3.1 และ 3.3.2 เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไทยด้วยความสะดวกเรียบ ร้อย

กรณีที่พบว่าการส่งตัวกลับภูมิลำเนาจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของเด็กและผู้ หญิงให้ประสานงานกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติเข้าร่วมพิจารณาให้ ความช่วยเหลือ

4. การติดตามประเมินผล

- 4.1 คณะอนุกรรมการที่ได้ตั้งขึ้นตามข้อ 2.3 จะทำการติดตามประเมินผลการ ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงนี้และแนวทางการปฏิบัติงานที่ได้จัดทำขึ้น โดยให้คำนึงถึงแนวทาง การปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเรื่องแนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยว ข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. 2546 และบันทึกข้อตกลงเรื่องแนวทาง การดำเนินงานขององค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. 2546
- 4.2 ในกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงนี้และ แนวทางการปฏิบัติงานที่คณะอนุกรรมการได้จัดทำขึ้น ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะแก่คณะอนุกรรมการเพื่อแก้ไขบันทึกข้อตกลง
- 4.3 ในกรณีที่หน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานแต่ไม่ปฏิบัติตาม บันทึกข้อตกลงนี้ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งคณะอนุกรรมการเพื่อติดตามหาสาเหตุและหา แนวทางแก้ไขต่อไป

5. หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่ร่วมดำเนินการตามบันทึกข้อตกลง

หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าเด็กและ หญิง ซึ่งร่วมดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงมีรายชื่ออยู่ในรายการแนบท้ายบันทึกข้อตกลงนี้ และให้คณะอนกรรมการมีการพิจารณาทบทวนรายชื่อดังกล่าวทก 2 ปี

หน่วยงานเอกชนที่มีชื่อระบุไว้ที่ให้ความช่วยเหลื่อให้ที่พักพิงแก่เด็กและหญิง ต่างชาติที่ประสบปัญหาจากการค้ามนุษย์จะได้รับการยกเว้น ถือว่ามิได้มีเจตนากระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 และรวมทั้งกรณีเด็กและผู้หญิงหลบหนีออกนอก จากสถานที่พักพิง

บันทึกข้อตกลงนี้ทำไว้ ณ วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2546

ผ้แทนภาครัฐ

ลงนาม	ลงนาม
(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)	(นายเพ็ญศักดิ์ ชลารักษ์)
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง	รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ขเลงขาบงชย์	

ลงนาม (นายแพทย์ธวัช สุนทราจารย์) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ลงนาม(นายฐาปบุตร ชมเสวี) อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รักษาราชการแทนปลัดกระทรวงแรงงาน
ลงนาม(นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์) อัยการสูงสุด	ลงนาม (พลตำรวจเอกสันต์ ศรุตานนท์) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
<u>ผู้แทนภาคเอกชน</u>	
ลงนาม	ลงนาม
(นางศรีศักดิ์ ไทยอารี) ประธานคณะกรรมการประสานงานเรื่องเด็ก ต่างชาติ	(นางศิริพร สะโครบาเน็ค) เครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหา การค้าหญิงและเด็ก
ลงนาม	ลงนาม
(นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	(นางสาวเข็มพร วิรุณราพันธ์) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ลงนาม	ลงนาม
(Mrs.Carmen Madrinan) ECPAT International	(นางสาวพิศวาท สุคนธพันธ์) มูลนิธิศูนย์กฎหมายภูมิภาคแม่น้ำโขง
ลงนาม	ลงนาม
(นางสุดารัตน์ เสรีวัฒน์) มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก	(นางสาวแรมใจ ใจจ้อย) ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน

ลงนาม(ดร.วิลาสินี พิพิธกุล) มูลนิธิเพื่อนหญิง
ลงนาม(นายอัมรินทร์ เปล่งรัศมี) โครงการละครชุมชม
ลงนาม
ลงนาม(นางจันทวิภา อภิสุข) มูลนิธิส่งเสริมโอกาสผู้หญิง
ลงนาม(นางสาวนัทมน คงเจริญ)
มูลนิธิผู้หญิงกฎหมายและการพัฒนาชนบท
ลงนาม (นางสาวโสภาภรณ์ สารนิม) ศูนย์ช่วยเหลือแรงงานอพยพหญิง
ลงนาม(นายชูศักดิ์ วุฒิวโรภาส) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

ลงนาม	
(นางศรีศักดิ์	์ ไทยอารี)
สภาองค์การพัฒน	าเด็กและเยาวชน
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพ	ระเทพรัตนราชสุดาสยาม
้บรมราชกุมารี	

<u>พยาน</u>

ลงนาม	ลงนาม
(Mr. Gamini Abeysekera)	(Mr. Stephen Walker)
United Nation Children's Fund	The Embassy of Australia
ลงนาม(Mr. Farooq Azam)	ลงนาม(Mr. Herve Berger)
International Organization for Migration	The International Labour Organisation
ลงนาม (Ms. Edelweiss F. Silan) Child Workers In Asia	ลงนาม(Mr. Philip Marshall) UN Inter-Agency Project on Human Trafficking In The Greater Mekong Sub-region (UNIAP)
ลงนาม	ลงนาม(นางสายสุรี จุติกุล)
(นางสาวสุพัตรา ขัตติยะอารี)	ประธานคณะอนุกรรมการประสาน
F.X.B. Foundation	การแก้ไขปัญหาค้าเด็กและหญิง